

Sapatin Vartija

Loka-Joulukuu 2023

Pysykää laissa ja todistuksessa

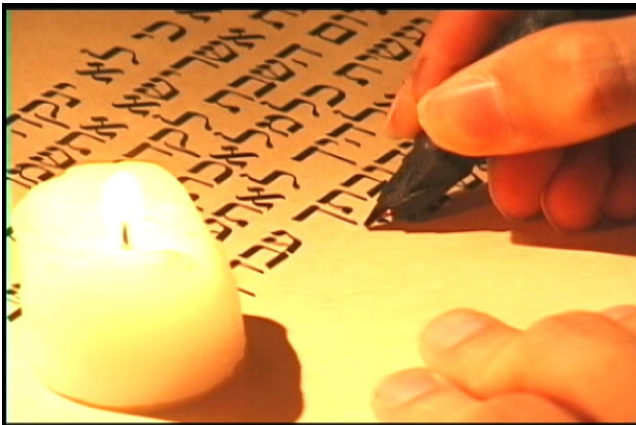
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat, Pääkonferenssin juhlilta
Takakansi: Pääkonferenssin juhlilta**

Suuri ahdinko tulossa

Näin maassa suuremman ahdingon, mitä olemme koskaan tähän mennessä kokeneet. Kuulin valituksia ja hätähuutoja, ja näin suuria joukkoja taistelussa. Kuulin tykkien jyrinää, aseiden kalsketta, käsikähmää ja kuolevien valituksia ja rukouksia. Kenttä oli täynnä haavoittuneita ja kuolleita. Näin hyljättyjä, epätoivoisia perheitä ja sydäntäsärkevää puutetta monissa kodeissa. Nytkin monet perheet kärsivät puutetta, mutta se lisääntyy. Monien kasvot näyttivät riutuneilta, kalpeilta ja nälän näännyttämiltä.

Minulle näytettiin, että Jumalan kansan pitäisi liittyä läheisesti yhteen kristillisen toveruuden ja rakkauden siteillä. Jumala yksin voi olla kilpemme ja voimamme tänä kansallisen onnettomuuden aikana. Jumalan kansan tulisi herätä. Sen tulisi käyttää tilaisuuksiaan levittääkseen totuutta, sillä ne eivät kestä kauan. Minulle näytettiin ahdinkoa, hämminkiä ja nälänhätää maassa. Saatana koettaa nyt pitää Jumalan kansaa toimeettomuuden tilassa ja estää sitä suorittamasta osaansa totuuden levittämiseksi, jotta se lopulta vaa'assa punnittuna havaittaisiin köykäiseksi.

Jumalan kansan täytyy ottaa varoituksesta vaarin ja havaita ajan merkit. Kristuksen tulemisen merkit ovat liian selviä, jotta niitä voitaisiin epäillä, ja nämä asiat nähdessään jokaisen totuutta tunnustavan pitäisi olla elävä saarnaaja. Jumala kutsuu kaikkia, sekä saarnaajia että kansaa, heräämään. Koko taivas on liikkeellä. Maan historian tapahtumat päättyvät nopeasti. Olemme keskellä viimeisten päivien vaaroja. Edessämme on vielä suurempia vaaroja, emmekä kuitenkaan ole hereillä. Tämä Jumalan asiassa osoitettavan toiminnan ja hartauden puute on kauhistava. Tämä kuoleman horros on Saatanasta. Hän valvoo pyhittymättömien sapatinpitäjien mieltä ja saa heidät kadehtimaan toisiaan, sekä moittimaan ja arvostelemaan. Hänen erikoistyönään on jakaa sydämiä, jotta Jumalan palvelijoiden vaikutus, voima ja toiminta rajoittuisi pyhittymättömien sapatinpitäjien pariin ja jotta heidän kallis aikansa kuluisi pienten erimielisyyksien selvittelyyn, vaikka se pitäisi käyttää totuuden julistamiseen epäuskoisille.

Toiminnan aika

Minulle näytettiin Jumalan kansan odottavan jonkin muutoksen

tapahtumista — että jokin pakottava voima valtaisi heidät. Mutta he tulevat pettymään, sillä he ovat väärässä. Heidän täytyy toimia, heidän täytyy itse tarttua työhön ja hartaasti anoa Jumalalta itselleen tosi tietoa. Tapahtumat, joita saamme katsella, ovat kyllin suuria velvoittaakseen meidät nousemaan ja todistamaan totuudesta kaikille, jotka tahtovat kuunnella. Maan elo on miltei kypsää.

Minulle näytettiin, miten tärkeää on, että saarnaajat, jotka ryhtyvät kolmannen enkelin sanoman julistamisen vakavaan ja vaativaan työhön, ovat vilpittömiä. Herralla ei ole puutetta varoista tai välikappaleista, joilla Hän suorittaa omaa työtään. Hän voi puhua mihin aikaan tahansa ja kenen kautta Hän tahtoo, ja Hänen sanansa on voimallinen ja suorittaa sen, mitä varten se lähetetään. Mutta ellei totuus ole pyhittänyt ja puhdistanut pyhää palvelusta suorittavan henkilön käsiä ja sydäntä, niin hän on taipuvainen puhumaan oman epätäydellisen kokemuksensa mukaan; ja kun hän puhuu itsestään, oman pyhittymättömän arvostelukykyensä päätelmien mukaisesti, ei hänen neuvonsa silloin ole Jumalasta, vaan hänestä itsestään. Samoin kuin Jumalan kutsun saanut henkilö on kutsuttu olemaan pyhä, niin täytyy ihmisten hyväksymän ja asettaman henkilönkin tuoda ilmi pyhä kutsumuksensa ja osoittaa taivaallisella puhetavallaan ja käytöksellään olevansa uskollinen Hänelle, joka on hänet kutsunut.

Pelottavia voi-huutoja on esitetty niille, jotka saarnaavat totuutta olematta sen pyhittämiä, samoin kuin niille, jotka suostuvat vastaanottamaan ja ylläpitämään pyhittymättömiä sanan ja opetuksen jakajia. Olen huolissani Jumalan kansasta, mikä tunnustaa uskovansa vakavan, tärkeän totuuden, sillä tiedän, että monet sen jäsenistä eivät ole totuuden kääntymättämiä eivätkä pyhittämiä. Ihmiset voivat kuulla ja tunnustaa koko totuuden ja olla kuitenkin tuntematta vähääkään jumalisuuden voimaa. Totuus ei pelasta kaikkia, jotka julistavat sitä. Enkeli sanoi: »Puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat.» Jes. 52:11.

Aika on tullut, jolloin niiden, jotka valitsevat Herran nykyiseksi ja tulevaksi osuudekseen, täytyy luottaa yksin Häneen. Jokaisella jumalaisuutta tunnustavalla täytyy olla oma kokemuksensa. Muistiin merkitsevä enkeli tekee tarkat merkinnät Jumalan kansan sanoista ja teoista. Enkelit tarkkaavat luonteen kehitystä ja punnitsevat sen siveellisen arvon. Niiden, jotka tunnustavat uskovansa totuuden, tulisi olla itse vilpittömiä ja parhaansa mukaan vaikuttaa toisten valistamiseksi ja voittamiseksi totuuteen. Heidän sanansa ja tekonsa ovat kanava, jonka

kautta totuuden ja pyhyiden puhtaat periaatteet saatetaan maailmaan. He ovat maan suola ja valo.

Näin, että katsoessamme taivaaseen päin näemme valoa ja rauhaa, mutta katsoessamme maailmaan tulemme näkemään, että jokaisen turvapaikan täytyy pian jättää meidät turvattomiksi ja että kaikki hyvä pian häviää pois. Jumalassa on ainoa apumme. Tässä maailman sekasorrontilassa me voimme olla rauhallisia, vahvoja ja turvassa vain elävän uskon voimassa, emmekä voi olla levollisia muutoin kuin lepäämällä Jumalassa ja odottamalla Hänen pelastustaan. Meille loistaa suurempi valo kuin loisti isillemme. Jumala ei voi hyväksyä eikä kunnioittaa meitä, jos suoritamme samaa palvelusta tai teemme samoja tekoja kuin isämme tekivät. Jotta Jumala hyväksyisi ja siunaisi meitä samoin kuin heitä, meidän on osoitettava heidän uskollisuuttaan ja intoaan — edistettävä valoamme niin kuin he edistivät omaansa — ja tehtävä niin kuin he tekisivät, jos eläisivät meidän aikanamme.

Meidän täytyy vaeltaa yllemme loistavassa valossa, muutoin tuo valo tulee pimeydeksi. Jumala vaatii meitä ilmentämään maailmalle luonteessamme ja teoissamme sellaista yhteyden ja ykseyden henkeä, mikä on sopuoinnussa tunnustamiemme pyhien totuuksien kanssa ja näinä viimeisinä päivinä täyttyvien ennustusten hengen mukaista. Totuus, jonka olemme ymmärtäneet ja valo, mikä on loistanut sieluumme, tuomitsevat meidät, jos käännyimme pois, emmekä salli niiden johtaa meitä.

Kauhistavia näkymiä tulossa

Mitä sanoisin herättääkseni Jumalan jäännöskansan? Minulle näytettiin, että kauhistavia tapahtumia on tulossa. Saatana ja hänen enkelinsä kohdistavat kaikki voimansa Jumalan kansaa vastaan. Hän tietää olevansa varma heistä, jos he nukkuvat vielä vähän aikaa, sillä silloin heidän tuhonsa on väistämätön. Minä varoitan kaikkia, jotka tunnustavat Kristuksen nimeä, tarkoin tutkimaan itseään ja täydellisesti tunnustamaan kaikki vääryytensä, jotta ne kävisivät ennen heitä tuomiolle ja jotta muistiin merkitsevät enkelit kirjoittaisivat anteeksiannon heidän nimensä kohdalle. Veljeni, sisareni, ellette käytä näitä armon kalliita hetkiä, niin jätte vaille puolustusta. Ellette tee mitään erikoista ponnistusta noustaksenne, jos ette osoita intoa parannukseen, nämä kultaiset hetket pian kuluvat ja teidät punnitaan vaa'alla ja havaitaan köykäisiksi. Silloin teidän tuskan-huutonne eivät auta mitään. Silloin

täyttyvät Herran sanat: »Kun minä kutsuin ja te estelitte, kun ojensin kättäni eikä kenkään kuunnellut, vaan te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani, ette suostuneet minun nuhteisiini, niin minäkin nauran teidän hädällemme, pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte; kun myrskynä tulee se, mitä te kauhistutte, kun hätänne saapuu tuulispäänä, kun päällemme tulee vaiva ja ahdistus. Silloin he minua kutsuvat, mutta minä en vastaa, etsivät minua, mutta eivät löydä. Koska he vihasivat tietoa, eivät valinneet osaksensa Herran pelkoa eivätkä suostuneet minun neuvooni, vaan katsoivat kaiken minun nuhteluni halvaksi, saavat he syödä oman vaelluksensa hedelmiä ja saavat kyliänsä omista hankkeistaan. Sillä yksinkertaiset tappaa heidän oma luopumuksensa, ja tyhmät tuhoaa heidän oma suruttomuutensa. Mutta joka minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuilta.» San. 1:24—33.

Ta. I, 79, 82.

Perusta hyvälle kasvatukselle ja koulutukselle

”Todellinen kasvatus... sisältää tasapainoisen ruumiillisten voimien kehityksen ja älyllisen lahjakkuuden. Sen opettaa Jumalan rakkaus ja Jumalan pelko, joka valmistaa tunnontarkkaan elämäntehtävien täyttämiseen. Todellinen kasvatus tarkoittaa kehon ja hengen voimien valmistumista tehtäviensä edessä. Se sisältää kehon, hengen ja sielun koulutuksen Jumalan palvelukseen. Tämänkaltainen kasvatus kestää ikuisuuteen.” San. Nuor: s.105. Todellinen kasvatus alkaa tarkasti ottaen kun pariskunta toivoo ja suunnittelee lapsen hankintaa. Jumala on antanut ihmisille ainutlaatuisen etuoikeuden ja ilon saadessaan osallistua luomisen ihmeeseen osallituessaan lapsen luomiseen, syntymään ja kehitykseen. Tämä antaa tunteen onnesta kun huomaa samankaltaisuutta pienessä lapsessa oman luonteensa, omat taipumuksensa ja ulkonäön hänessä. Avioparin tulisi ajatella, että tärkeintä ei ole hankkia lasta heti avioitumisen jälkeen niin pian kuin mahdollista. Ensimmäinen vuosi avioparina tulisi heidän käyttää tutustuakseen perusteellisesti toisiinsa. Tämä on juuri sitä aikaa molemmille, jona aikana tulee esille kaikki

luonteenpiirteet ja ominaisuudet, joita ei ole aikaisemmin vielä huomannut, koska ei ole asuttu vielä saman katon alla. Ensimmäinen vuosi ja ehkä myös toinenkin vuosi avioparina voi olla liian kova koulu molemmille, riski vaikeuksien ilmaantua, jotka on voitettava on melko suuri. Kun tästä tapahtumasarjasta on selvitty voi olla oikea aika ajatella lasta. Kun molemmat ovat yhteisymmärryksessä lapsen hankinnan suhteen, alkaa tulevalle äidille hyvin tärkeä ajanjakso. Hänen tulee pyrkiä sisäiseen ja ulkoiseen rauhaan ja kokoontumiseen kuin osana valmistautumiseen sen erityisen tapahtuman mitä lapsen siittäminen todellakin on.

Ohjeista jotka koskee ruokavaliota ja elämäntapoja, joita Jumala Raamatun mukaan antoi tietyissä tapauksissa tuleville äideille, niistä voi vetää sellaisen johtopäätöksen esimerkiksi äidille sopimaton ruokavalio voi aiheuttaa haittaa vielä syntymättömään ja myös jo syntyneen lapsen kehitykseen. Tämän päätelmän todeksi vahvistaa se, että muutamissa tapauksissa kehityshäiriöitä ja syntymästä lähtien ilmenneet vammat lapsessa on johtunut isän ja äidin alkoholin käytöstä raskauden aikana. Luo siksi niin suotuisat edellytykset kuin mahdollista ennen ja jälkeen raskausajan ja tietysti myös lapsen syntymän jälkeen sekä koko ajan rukoillen Jumalan ohjausta ja siunauksia. Silloin olette tehneet sen mitä teiltä vaaditaan saadaksenne hyvin kehittyneen, terveen ja tasapainoisen lapsen, josta voitte iloita. Älkää kulkeko ympäriinsä ja olko huolissanne siitä, että lapsesta ei ehkä tule hyvin kehittynyttä. Luottakaa Jumalaan.

Ne monet kuukaudet jotka ovat ”odotuksen aikaa” tulisi hahmottaa sellaisiksi, että siitä tulisi onnellinen aika molemmille vanhemmille. Sen lisäksi, että äiti valmistautuu lapsen syntymään huolehtimalla vaatteista ja petistä pienelle elämälle tulisi hänen myös tutkia alan kirjallisuutta lastenhoidosta sekä kasvatuksesta. Miehen tulee tänä aikana olla erittäin tarkkaavainen, hellä ja rakastavainen häntä kohtaan suojella häntä turhilta huolilta sekä voimakkailta mielen liikutuksilta. Lukekaa Raamattua yhdessä, keskustelkaa mieluiten ja usein sen sisällöstä, rakentavista sekä kannustavista asioista ja sellaisista mikä tekee teidät iloisiksi. Antakaa rakkauden, rauhan, yksimielisyyden ja ilon hallita kodissanne, erityisesti tämän ”odotuksen aikana” Näin siirtyy hyvät vaikutukset tulevaan lapseen niin, ettei jännitteet ja estot siirtyisi lapseen, se vähentäisi tätä riskiä huomattavasti.

Niin paljon kuin mahdollista on tulisi tulevan äidin käydä

kävelylenkeillä luonnossa ja iloita sekä kiittää Jumalaa kaikesta ihanasta ja kauniista mitä hän on luonut. Kun lapsi sitten on syntynyt pitää vanhempien luonnollisestikin ottaa vastuun kantaminen ilolla ja se vastuu sekä kuorman mitkä ovat yhteydessä pienen ihmistaimen hoitoon liittyviä sekä huolella kasvattaa hänestä kelvollinen jäsen inhimilliseen perheeseen sekä Jumalan valtakunnan kansalaiseksi. E.G.White kirjoittaa; *”Kasvatuksen korkein päämäärä on kouluttaa ihminen lähetystyöhön. Jokainen Jumalan lapsi on kutsuttu olemaan Herran lähettäjä. Meidän tulee palvella Jumalaa sekä kanssaihmisää. Kasvattajan tehtävä on siinä, että hän tekee ihmiset sopiviksi tähän tehtävään.*

Muutamia ohjeita kasvatuksesta

1. Tärkein periaate tulee olla tämä, että vanhemmat kasvattavat lapsensa yhteisymmärryksessä. He eivät saa toimia toisiaan vastaan. Kun lapset huomaavat, että vanhemmat eivät ole samaa mieltä saattavat he vanhempansa toisiaan vastaan. Jos teillä on joskus eriäviä mielipiteitä siitä mitä lapset saavat tai eivät saa tehdä, keskustelkaa silloin keskenänne rauhassa, mutta ei niin että lapset ovat mukana. *”Isä ja äiti, pysykää yhdessä tiiviisti ja lujasti! Pitäkää huoli ettette tule toisillenne vieriksi. Ponnistelkaa ymmärtämään toisianne aina vain paremmin. Siten tulette onnistumaan rakentaa luottamuksen suhteen lapsiinne, suhteen joka kestää elämän loppuun.” E.G.White. Onni tulee kodista. s.122.*
2. Kasvatustyössä kuuliaisuus on edellytys hyvälle hengelliselle kehitykselle, sillä se opettaa lapsen asettamaan oman minän ja tahdon korkeammalle tavoitteelle.
3. Aluksi tulee vaatia ehdotonta kuuliaisuutta. Lasta tulee ohjata lujalla, mutta ei liian kovalla kädellä. Jos lapsi saa rakkautta ja oppii luottamaan vanhempiinsa niin hän tietää, että vanhemmat haluavat lapselle vain hyvää ja he tietävät mikä on hänen parhaakseen. Vähitellen lapsi kehittyy vastaanottavaiseksi perusteluille ja hänen pitää oppia tottelemaan vakuuttuneena, näin hän oppii enemmän ja enemmän ymmärtämään mikä on hyvää tai paha, oikein ja väärin. Lapselle pitää myös opettaa ettei hän ole ainoa jonka täytyy totella, vaan myös vanhempien ja kaikkien ihmisten tulee totella sillä meillä kaikilla on Isä taivaassa ja häntä meidän on toteltava jos haluamme että meillä menee hyvin.

4. Ota aikaa lapselle. Mitä enemmän aikaa kuluu saada taloutesi toimimaan sitä suurempi on vaara, että lapsi jää paitsi. Säästääkseen aikaa sen myötä, että laiminlyö lapsen hengellisen kasvatuksen ja ehkä myös omankin hengellisen elämän on säästämistä väärästä päästä. Hintana voi olla lapsen menetyksen sekä ikuisen elämän menetys niin lapselta kuin itseltään. Ottakaa aikaa itsellenne, lapselle ja aloittakaa niin pian kuin lapsi alkaa ymmärtämään kertomalla hänelle Jumalasta ja Jeesuksesta sekä mikä on oikein ja mikä väärin. Kertokaa lapsillesi Jumalan rakkaudesta ja pelastuksesta Kristuksen kautta. *”Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea.”* *Snl.22:6.*

Kasvatuskeinot

Ne keinot mitkä ovat tarjolla vanhemmille lapsen kasvatukseen, haluan mainita niistä muutamia tärkeimpiä.

- 1. Ilo:** Ilo on kristityn tunnusmerkki. Se ei ole riippuvainen ulkoisista tekijöistä. Se saa kun ottaa omakseen pelastussanomaa. Anna ilon Herrassa täyttää kotisi. Se tarttuu sinun lapsiisi. Lapset haluavat olla iloisia. Ollessaan iloisia he voivat hyvin. Silloin heitä on helppo ohjata ja kasvattaa.
- 2. Käsky ja kielto:** Kieltoa ja käskyä parempi on henkilökohtainen esimerkki kun kyseessä on lastenkasvatus. Lapset matkivat herkästi aikuisia. He haluavat tehdä kuten äiti ja isäkin tekee. Jos annamme ohjeita tulee meidän rakastavasti selittää miksi ja vielä enemmän kun lapset tulee ymmärtäväisimmiksi. Anna sääntöjen olla niin vähäisiä kuin mahdollista, mutta pidä huoli, että niitä noudatetaan. Jos lapsi saa tehdä jonkun asian kerran mutta ei toisena kertana, niin hänestä tulee epätietoinen eikä lopuksi tiedä minkä mukaan hänen pitäisi toimia. Kun lapsi rikkoo jotain ohjetta, niin älä kiihdy ja puhu lapselle eirakentavassa äänensävyssä. Lapsi unohtaa helposti. Sinulla tulee olla kärsivällisyyttä ja toista kehoitus ystävällisesti niin useinkun on tarvis. Esimerkiksi: Älä huuda lapselle: *”Enkö minä ole sanonut sinulle että älä lyö ovea kiinni?”* Sano sen sijaan ystävällisesti: Ole hyvä ja sulje ovi hiljaa! Emme saa häiritä naapureita.” Jos haluamme, että lapset käyttäytyvät kohteliaasti, niin meidän tulee myös kohdella heitä kohteliaasti. Sen sijaan jos haluamme tuoda esille toivomuksemme komennon muodossa, voimme esittää ne kuin pyyntö, esim: *”Olisitko*

niin hyvä ja ystävällinen ja ojentaisit minulle leipätarjottimen.”
Voimme välttää herättää tietoisesti tai tietämättämme vastustusta komentona jos käytämme taikavoimaista sanontaa ”sinä saat” Lapsen tulee saada rukoilla aamuhartaudessa, saada auttaa äitiä, saada lukea ääneen Raamatusta. Jos kodissa on kyse säännöistä, joita on ehdottomasti toteltava, silloin ei tule käyttää sanoja ”sinä saat”.

3. Lupaukset ja palkitseminen. On olemassa vaarallinen taikasana joka kuuluu suurin piirtein näin, ”*Jos teet niin tai näin, saat sen ja sen.*” Uhmamielinen ja vastahakoinen lapsi muuttaa mielensä nopeasti sen johdosta mitä on näköpiirissä saatavilla ja hän tottelee. Lapsi oppii kyllä pian ottamaan maksun totellakseen. Ei ole vähäinen lapsijoukko, joka näin harrastaa jopa kiristystä vanhempiaan kohtaan. Mitä harvemmin lasta palkitaan sitä enemmän lapsi arvostaa palkkion minkä hän saa. Se on hyvä asia palkita lapsi, silloin kun hän kerää leikkikalunsa laatikkoon jaloista ja laatikon omalle paikalleen. Jokakertainen palkitseminen ei ole oikein kun hän on siivonnut jälkensä. Kysymys onkin siitä, onko joku muunlainen palkitseminen parempi tapa palkita kuin antaa jonkun tavaran tai esineen. Äiti voi sanoa esim, näin: *Olet ollut niin ahkera ja reipas auttaessasi äitiä tiskin kanssa ja siivoamisessa, niin että olemme saaneet hetken aikaa ja voimme laulaa jonkun laulun yhdessä ja minä voin lukea jonkun kertomuksen sinulle.* Kun on luvannut jotain, niin se lupaus on ehdottomasti täytettävä. Miten voi lasta opettaa olemaan luotettava jos itse pidä mitä on luvannut. Olkaa siksi varovaisia ja älkää luvatko enempää mitä tiedät pystyväsi pitämään.

4. Rangaistukset. Kerta toisensa jälkeen näemme, että se ei onnistu kasvattamaan lapsia ilman jonkunlaisia rangaistuksia. Älkää antako pettää itseänne. Kaikki, jotka kasvattavat lapsia ja väittävät, että he kasvattavat ilman mitään rangaistuksia, vain rakkaudella, se ei sano koko totuutta. Kyllä hekin käyttävät rangaistusta jossain muodossa. He ehkä antavat lasta kohtaavan epämiellyttävät seuraukset tottelemattomuutensa tähden täysinmittaisina. Näyttävät selvästi miten surullisia he ovat koska lapsi ei tehnyt kuten häneltä on pyydetty, tai he kieltäytyvät osoittamasta lapselle hyväntahtoisuuttaan sekä rakkauttaan väliaikaisesti.

Juuri tämä viimeksi mainittu rangaistusmuoto on hyvin kyseenalainen. On ihmisiä jotka vielä aikuisena kertovat että nuorina olisivat

mieluummin hyväksyneet kunnan selkäsaunan, kuin että vanhemmat vetivät pois rakkautensa, joka horjutti vielä kehittymätöntä lapsen luottamusta vanhempiinsa jopa siinä määrin etteivät he etsineet apua heiltä vaikka heillä oli vaikeuksia voitettavanaan. On parempiakin tapoja rankaista.

Muutamia Periaatteita Rangaistuksiin

- 1. Ota huomioon lapsen kehitysvaihe.** Ensimmäisten 18 kuukauden aikana lapsi ymmärtää vain vaistonvaraisesti. Hän ei ymmärrä kehotuksen sisältöä, mutta reagoi siihen miten se sanotaan. Lapsi ei halua olla tottelematon myöhemminkään. Hän ei ole tietten tahtoen ilkeä. Kun lapsi on tottelematon johtuu se siitä, että häneltä puuttuu harkintakyky ja hän toimii hetken mielijohteesta. Pitää ymmärtää, että pieni lapsi ei voi osaa tehdä eroa hyvän ja pahan välillä, ei kuitenkaan voi tehdä sitä täysin.
- 2. Mahdollinen rangaistus pientä lasta kohtaan tulee seurata rangaistavaa tekoa välittömästi.** Lapsi elää täysin nykyhetkessä. Siksi se ei voi ymmärtää miksi häntä rankaistaan, jos ei rangaistus seuraa heti tehtyä rikkomusta. Se on aivan väärin jos lapsi on esim; ollut pahankurinen toisten ihmisten aikana ja vanhemmat eivät halua rankaista heti vaan sanovat; ”Odot kunnes me tulemme kotiin, silloin sinä saat.” Kun ollaan kotona niin lapsi on yleensä kiltti jälleen ja mitä tehdään nyt? Säästytkö hän rangaistuksesta ja jos sama toistuu useamman kerran, niin lapsi ei ota rangaistuksen uhkaa todellisena. Jos hän saa rangaistuksen paljon myöhemmin ei hän näe sitä oikeutettuna. Saman epäoikeuden kokee myös rikolliset jotka kuukausia myöhemmin tai jopa vuosia rikoksen jälkeen saavat tuomionsa vaikka he odotusaikana ovat pidättäytyneet uusista rikoksista.
- 3. Älä ammu varpusia kanuunalla!** Tällä minä tarkoitan; Älä rankaise kovemmin kuin on tarpeen. Lapset ovat hyvin herkkiä ja reagoivat isän tai äidin kehonkielelle, kasvojen ilmeisiin tai äänenpainoon. Lapset ovat yleensäkin helposti johdateltavissa. Rangaistus pitää olla sovellettuna rikkeeseen. Jos lapsi huomaa tehneensä väärin ja pyytää anteeksi tulisi hänen säästyä rangaistukselta. Jos ei mikään muu auta kuin rangaistus tulee rangaistuksen jälkeen näyttää, että rakastaa lastaan yhäkin. Lapsen ei saa tuntea itseään syrjäytetyksi vaan hänen on saatava itkeä äidin tai isän sylissä.

Yksi tärkeä asia tässä yhteydessä: *Ei kodissa eikä koulussakaan saa kouluttaa lasta kuin eläintä. Lapsilla on myös ymmärtäväinen tahto jota voidaan ohjata hallitsemaan kaikkia heidän voimiaan.”* Tod.Aart.s.287.

4. Älä rankaise äkiäsessä mielessä!

Lapsista puheen ollen meidän tulee näyttää itsensä hillitsemistä. Tuskin on olemassa toista yhteyttä missä itsensä hillitseminen on tarpeen kuin lasten kasvatuksessa on kyse. Sellainen henkilö, joka on vihainen on aina hillitsemätön. Säästä lastasi kohtaamasta tällaisessa tilassa olevaa ihmistä. Myöhemmin he ottavat mallia eivätkä voi hillitä itseään. Vanha sääntö sanoo, että pitää laskea 20 ennenkuin rankaisee lasta. Tarkoituksena on, että ehtii saamaan kontrollin omaan käytökseensä, ennen rankaisua. Tietenkään ei tule siirtää rangaitusta liian pitkälle, mutta sitä olen jo käsitellytkin.

5. Se rangaitus, millä on uhannut tulee olla todellisuuden mukainen ja tulee myös toimeenpanna jos lapsi on syyllistynyt.

Oletetaan, että perhe on aikonut mennä tervehtimään tuttuja tai sukulaisia. Kaikki pukevat päälleen vähän parempia vaatteita, mutta nuorimmainen, joka tarvitsee apua hangoittelee vastaan ja hänellä on joukko kujeita mielessä. Äiti tulee kärsimättömäksi ja sanoo; Jos sinä et käyttäydy kunnolla niin joudut jäämään kotiin. Näin voi sanoa, jos se vain on käytännössä toteutettavissa. Kun lapsi on esim; tarpeeksi iso voidakseen olla yksin jonkun aikaa, ja jos voi olla varma, että hän ei järjestä kepposia tai epämiellyttäviä yllätyksiä sillä aikaa. Kun lapsi on liian pieni tai nuori ja tarvitsee jatkuvaa silmälläpitoa, eikä voi saada sitä tässä tapauksessa, niin ei tule sanoakaan ja uhata sellaisella rangaistuksella.

6. Suoritetun rangaistuksen jälkeen on rikkomus unohtettava.

Huono tapa on olla pitkävihainen. Lapsen voi pilata jos nalkuttaa jostain mitä hän on tehnyt, kun on jo saanut rangaituksensa siitä. Samasta syystä ei saa antaa vanhemmille sisaruksille lupaa heille kiusata pienempää virheentekijää, koska hän on jo tunnustanut tekemänsä virheen ja rangaistuksen saanut jo ajat sitten. Olemmeko itse unohtaneet miten onnellisia me olimme pieninä kun äiti ja isä eivät enää olleet vihaisia meille. Anteeksi pitää antaa ja ottaa vastaan ennenkaikkea illalla, ennenkuin lapsi nukahtaa. Miten kauheata se olisi jos hänen pitää itkeä itsensä nukuksiin vain sen tak, että vanhemmat

kieltäytyvät antamasta anteeksi ja olla jälleen helliä lapselleen.

7. Kuri. Tätä aihetta on käsitelty ja liioiteltu tarpeeksi pitkään jo, siksi rajoitan vain sanomaan periaatteellisesti. Kuritukseen ei pidä ryhtyä, mutta vain jos mikään muu ei auta. Tosin Raamatussa sanotaan, ” *Joka viitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa; se häntä ajoissa kurittaa.*” *Snl.13:24, 22:15, 29:15.* Ei silti ole vapautta vanhemmilla eikä opettajilla lyödä lapsia milloin vain. Lapsetkin ovat persoonallisia henkilöitä joilla on itsetunto joka voidaan lyödä pirstaleiksi. Kuritus voi olla paikallaan, jos lapsi ei kahdesta kolmesta huomautuksesta huolimatta jatkaa vanhempiansa ärsyttämistä ja on jopa röyhkeäkin. Silloin voi joku sopiva rangaistus olla kohdallaan johtamaan jännityksen joka on kasautunut asteittain vanhempien ja lapsen välille ja näin on kaikki nopeasti ohi. Tämä on parempi tapa kun ei moneen päivään katso edes lapseen tai ei puhu lainkaan hänen kanssaan.

Lapsen tulee tietää että vanhemmat välittävät hänestä, eivätkä siksi halua, että hän saisi kasvaa miten sattuu. Jos tämä turvallisuus puuttuu, voi kasvava lapsi kehittyä väärään suuntaan. Oikeastaan sellaiset vanhemmat ovat sopivia kasvattamaan lapsia jotka itse ovat kasvatetut vastuun tuntoisten ja rakastavaisten vanhempien toimesta elämässä Kristuksen erinomaisessa koulussa, missä kärsimykset ja koettelemukset ovat olennaisia.

Veli Siegmund Gutknecht. Kääntänyt veli Olavi Ihala

Ihmeet - huomiotaherättävin Hengen lahja

Olen usein kuullut ihmisten sanovan: "Jumala on pelastanut minut ihmeellisellä tavalla! Selvisin ihmeen kautta!" Se muistuttaa minua siitä, mitä kuulin eräällä matkallani: Eräs nainen kertoi hyvin traagisesta onnettomuudesta, jossa hän oli ollut. Auto, jossa hän oli matkustanut, oli törmännyt kuorma-autoon. Hän sanoi: "Minä näin valkoisissa vaatteissa olevan miehen, joka avasi oven ja veti minut ulos. Kiitin Herraa koko sydämestäni, sillä jos hän ei olisi tehnyt tätä ihmettä, olisin repeytynyt

kappaleiksi kuten toiset matkustajat."

Perussa eräs kolportööri kertoi pelottavan kokemuksen. Toinen siipi pienlentokoneesta, jolla hän lensi, syttyi tuleen nousussa. Kun lentäjä huomasi vaaran, hän päätti laskeutua eräseen runsasvetiseen jokeen Perun sademetsässä. Kone laskeutui veteen, mutta tuli ei sammunut, ja matkustajat joutuivat paniikkiin ja huusivat epätoivoissaan, mutta heidät saatiin pelastettua pieniin veneisiin. Kolportööri oli istunut viimeisellä paikalla, ja hän kertoi, miten hän näki liekkien leviävän häntä kohti, ja kuolema näytti hänen varmalta kohtaloltaan. Keskellä epätoivoaan, kun hän huomasi, ettei kukaan tullut häntä pelastamaan, hän näki lapsen veneessä ja heittäytyi siihen. Putouksessa hän menetti tasapainonsa, mutta koska hän tarrautui lujasti kiinni, hänet voitiin pelastaa. Kun hän kertoi kokemuksestaan, hän sanoi: "Minä pelastuin ihmeen kautta!"

Kolmannessa rukoukslukemisessa me tarkastelemme "ihmeitä", Pyhän Hengen huomiotaherättävintä lahjaa. Minä korostan sitä, sillä tämän lahjan kautta on tehty hämmästyttäviä ihmeitä.

Jumalallinen lahja

Saksan kielen sanakirjan mukaan ihme tarkoittaa epätavallista, vastoin luonnonlakeja tai kaikkia kokemuksia tapahtuvaa, ja siksi sitä pidetään jumalallisen voiman tai yliluonnollisten voimien vaikuttamana tapahtumana, joka herättää ihmetystä. 1. Kor. 12:7-10 järjestyksen mukaan tämä lahja on viidentenä, mutta 1. Kor. 12:28:ssa se on neljäntenä. Tärkeintä ei kuitenkaan ole järjestys vaan tieto, että se on Jumalan lahja, joka annetaan Pyhän Hengen, jumaluuden kolmannen persoonan, kautta. Hän jakaa "kullekin erikseen, niinkuin tahtoo." 1. Kor. 12:11. "Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi." 1. Kor. 12:7. Meidän ei tule säilyttää tai kätkeä saamiamme lahjoja, niinkuin yhden leiviskän saanut palvelija teki (Matt. 25:24,25). Meidän tulee käyttää niitä toisten hyödyksi.

Miten ihmeitä tehdään?

Jos Jumala ei ole itse tehnyt ihmettä suoraan, välikappale tarvitsee hartaan uskon jumaluuteen, jota kutsuu. Jos ei näin ole, sitä ei voida tehdä. Niin kävi eräässä tilanteessa opetuslapsille, kun he eivät pystyneet ajamaan pahaa henkeä pois kuunvaihetautisesta pojasta. Mutta Jeesus paransi hänet heti. Myöhemmin opetuslapset kysyivät Häneltä: "Miksi

emme me voineet ajaa sitä ulos?¹ Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne tähden." Matt. 17:14-21. Toisaalta usko on tärkeää niille henkilöille, jotka tarvitsevat apua riippumatta siitä, tarvitsevatko he sitä itselleen vai toisille. Sadanpäämies esimerkiksi pyysi palvelijansa parantumista. Jeesus sanoi hänelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon." Matt. 8:13. Toisille Hän sanoi: "Uskotteko, että minä voin sen tehdä? ... Tapahtukoon teille uskonne mukaan." Matt. 9:28, 29. Me voimme nähdä, miten välttämätön usko on, jotta tavoiteltu tai tarvittu tapahtuisi. Vaikkakaan usko ei saa aikaan ihmettä, vaan Jumala, mutta uskon kautta voimme hyväksyä sen, että Jumala voi antaa ratkaisun meidän ongelmaamme.

Jumala tekee ihmeitä

Niin Vanhassa kuin Uudessakin testamentissa näemme, että Jumala on tehnyt ihmeitä lastensa hyväksi. Joskus Hän teki sen suoralla tavalla, kuten esimerkiksi kolmen nuoren heprealaisen tapauksessa. He eivät odottaneet, että Jumala tekisi ihmeen. Heidän ainoa ajatuksensa oli olla uskollinen Jumalalle, ja he uskoivat kaiken Hänen jumalallisen tahtonsa varaan. He olivat valmiit ennemminkin kuolemaan tullessa kuin tuottamaan häpeää Luojalleen. Mutta Herra tuli väliin lähettämällä Poikansa ja vapautti uskolliset palvelijansa ihmeellisellä tavalla. (Dan. 3:25). Kun nämä tulivat ulos tulisesta pätsistä, ei "heissä tuntunut tulen käryä." jae 27.

Sama tapahtui, kun Daniel heitettiin leijonien luolaan. "Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat." Dan. 6:22 Epäilemättä tämä enkeli oli Kristus, sillä Kristus oli Herran enkeli Vanhassa testamentissa. Tällä tavoin Daniel vapautettiin, ja Danielin Jumala tuli tunnetuksi koko Daarejaveksen valtakunnassa. Jumalalla on voima tehdä ihmeitä ihmisistä ja olosuhteista riippumatta.

Useimmissa tapauksissa, kun Jumala on tehnyt ihmeitä, Hän on tehnyt ne palvelijoidensa välityksellä, jotka ovat kunnioittaneet sillä lahjalla Häntä. Koko Raamatusta löydämme satoja ihmeitä, esimerkiksi: Herra käski Moosesta tekemään ihmeitä faaraon edessä (2. Moos. 3:20), ja ne on kuvattu luvuissa 7-14. Kaikki me, jotka olemme lukeneet Raamattua, tunnemme tämän ihmeiden sarjan sekä muutkin ihmeet, jotka tehtiin erämaavaelluksen aikana kansan hyväksi. Ajattelen mielelläni, kuinka israelilaiset kulkivat Jerikon ympäri, ja seitsemäntenä päivänä muurit

sortuivat. Joos. 6. Mitä voimme sanoa niistä ihmeistä, joita Elian kautta suoritettiin? Ajatelkaamme jauhojen ja öljyn ihmettä (1. Kun. 17:8-16) ja Sarpatin lesken pojan herättämistä kuolleista (1. Kun. 17:17-24). Hämmästyttävin on Karmelin vuoren tapaus (1. Kun. 18:20-40). Jumala ilmaisi itsensä, jotta kansa tulisi tietämään, että Hän on oikea Jumala.

On myös tärkeätä muistaa niitä ihmeitä, joita tehtiin Elisan, Elian seuraajan, kautta. Jumalan voiman avulla tämä profeetta suoritti monia ihmeitä, Raamatun mukaan useampia kuin Elia. Hän sai veteen pudonneen kirveenterän kellumaan (2. Kun. 6:1-7); hän teki katkerasta vedestä makean (2. Kun. 4:38-44); hän paransi padassa olevan ruuan syömäkelpoiseksi (2. Kun. 4:38-44); hän ruokki satoja ihmisiä pienellä ruokamäärällä, ja siitä jäi vielä tähteeksikin (2. Kun. 4:42-44); hän herätti suunemilaisen pojan kuolleista (2. Kun. 4:8-37); hän paransi Naemanin spitaalista (2. Kun. 5:1-27). Yleensä ottaen melkein kaikilla profetoilla oli tämä lahja.

Uudessa testamentissa voimme huomata, että kun Jeesus antoi apostoleille käskyn saarnata evankeliumia, Hän antoi myös vallan tehdä ihmeitä (Mar. 16:19,20; Hebr. 2:3,4). Tällä tavoin saarnattu sana sai vahvistuksen, ja monet sielut uskoivat Jeesukseen ja ottivat Hänet vastaan. Voimine ajatella sitä ihmettä, joka suoritettiin Pietarin ja Johanneksen välityksellä, kun he paransivat ramman, joka oli Kauniin portin vieressä temppelissä. Ajatelkaamme myös Tabitan herättämistä kuolleista, minkä Pietari teki korkeudesta tulleen voiman kautta. (Apt. 3:1-10; 9:36-42).

Raamattu ei kerro meille kaikkia ihmeitä, joita apostolien kautta tehtiin, vaan se kertoo vain joitakin. Apostolien teoissa meille sanotaan: "Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin käten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois." Apt. 19:11,12. Kun puhumme ylen voimallisista teoista, emme tarkoita tässä mitään jokapäiväisiä tai tavallisia ihmeitä, joita oli aina tehty, vaan puhumme erikoisista ihmeistä, joita ei ollut vielä koskaan nähty. Hikiliinat ja esivaatteet, joita Paavalilla oli ollut ihoansa vasten ja joita vietiin sairaille, olivat varmasti liinoja, joilla hän kuivasi tai puhdisti kasvojaan. Mutta on ihmeellistä nähdä niiden ihmisten usko, jotka parannettiin, sillä eihän näillä liinoilla ollut mitään ihmeitätekevää vaikutusta; voima oli Jumalassa. Tämä muistuttaa meitä sen naisen tapauksesta, joka parani

sairaudestaan pelkällä kosketuksella Jeesuksen vaatteisiin (Mark. 5:25-27). Myös muita parannettiin, kun heillä oli sama usko koskiessaan Jeesuksen viitan helmaan (Mark. 6:56).

Jeesuksen ihmeet

"Sitten hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet tehneet parannusta: 'Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimallsiet teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen. ... Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: 'Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot?'" Matt. 11:20,21; 13:54.

Vapahtajan ihmeillä on kaksinkertainen merkitys. Ensiksikin ne ilmaisevat meille Hänen hyvyytään ja laupeuttaan kaikkia onnettomia ihmislapsia kohtaan. Ne viittaavat myös siihen jumalalliseen tehtävään sielujen hyväksi, jota Hän tuli täyttämään tähän maailmaan. Ruumiin parantamisella Hän halusi päästä siihen, että Hänet otettaisiin vastaan myös sielun lääkärinä, joka tuli antamaan anteeksi heidän syntinsä ja parantamaan heidän haavansa. Jokaisella Jeesuksen ihmeellä on opetus meille kaikille. Jos ne kaikki kirjoitettaisiin ylös, tarvittaisiin monta kirjaa. Mutta me tiedämme, että Jeesuksen ihmeet täyttivät ilolla, lohdulla ja rauhalla isiä, äitejä, lapsia, sukulaisia ja ystäviä. Kaikki, joita autettiin, ylistivät Jumalaa ja olivat hämmästyneitä nähdessään ihmeen. Mutta suurin kaikista ihmeistä on, että he eivät parantuneet vain ruumiillisista sairauksistaan, vaan monet heistä paranivat myös hengellisesti, ja armon ja uskonsa kautta Lunastajaan pelastuivat.

Jeesuksen ihmeistä Profetian Henki sanoo seuraavaa: "Hänen ihmetyönsä todistivat tosiksi Hänen sanansa, ettei Hän tullut tuhohmaan vaan pelastamaan. Hänen vanhurskautensa kävi Hänen edellensä, ja Herran kunnia seurasi Häntä. Minne ikinä Hän meni, sinne tieto Hänen armoitustaan kulki Hänen edellään. Missä Hän oli kulkenut, siellä Hänen sääliänsä kohteet iloitsivat terveydestään ja kokeilivat uusia voimiaan." AT. s. 329.

"Jumalan enkelit kulkivat lakkaamatta maasta taivaaseen ja taivaasta maahan. Kristus suoritti ihmetekonsa ahdistetuille ja kärsiville Jumalan voiman kautta enkelien palveluksen avulla." AT. s. 124.

"Kristuksen ihmetyöt todistavat Hänen jumaluudestaan, mutta voimakkaampi todistus siitä, että Hän on maailman Lunastaja, saadaan vertailemalla Vanhan testamentin ennustuksia Uuden testamentin kertomuksiin." AT. s. 766.

Jeesus ei koskaan tehnyt ihmettä omaksi hyväkseen. Erämaassa saatana halusi voittaa Jeesuksen ja yritti saada Hänet tekemään ihmeen omaksi hyväkseen. "Hän toivoi, että Kristus epätoivon ja ankaran nälän pakottamana menettäisi uskonsa Isäänsä ja tekisi ihmeen omaksi hyväkseen. Jos Hän olisi tehnyt näin, koko lunastus- suunnitelma olisi rauennut tyhjiin." AT. s. 100.

Haluttu lahja

Kun Filippus, yksi seitsemästä diakonista, tuli Samariaan (Apt. 6:5), hän saarnasi Kristusta suurella innolla, ja sen seudun asukkaat kuuntelivat kiinnostuneina evankeliumia. Saamansa lahjan kautta Filippus teki monia ihmeitä, ja siellä vallitsi suuri ilo. Heidän joukossaan oli mies nimeltä Simon, joka harjoitti taikuutta ja petti kansaa. Kun hän näki toisten uskovan, hänkin uskoi ja otti kasteen. Kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat, että Jumalan sana oli otettu Samariassa vastaan, he lähettivät sinne Pietarin ja Johanneksen. Saavuttuaan he rukoilivat, että ne, jotka olivat tulleet uskoon, saisivat Pyhän Hengen, joka ei vielä ollut tullut kenellekään heidän joukossaan. Sitten he asettivat kätensä heidän päälleen ja saivat Hänet. Kun Simon, noita, näki, että ihmiset saivat Pyhän Hengen käten päällepanemisella, hän tarjosi siitä rahaa opetuslapsille. "Mutta Pietari sanoi hänelle: 'Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.'" Apt. 8:20.

Löydämme vielä toisen samankaltaisen tapauksen Apostolien teoista (19:13-17). Me luemme, miten nämä nuorukaiset pyrkivät saamaan Jumalan lahjan. Kun he alkoivat lausua Jeesuksen nimeä parantaakseen sairaita, olivat tulokset täysin kielteisiä. Ne henget, joista he yrittivät parantaa, saivat sairaan hyökkäämään näiden juutalaisten henkienmanajien kimppuun.

Tästä tapauksesta Profetian Henki sanoo: "Näin saatiin vääjäämätön todistus Kristuksen nimen pyhydestä ja siitä vaarasta, johon joutuivat ne, jotka vetosivat siihen uskomatta Vapahtajan tehtävien jumalallisuuteen. 'Heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.'" ApT. s. 219.

Näissä tapauksissa mainitut ihmiset pyrkivät innokkaasti saamaan tämän lahjan, ei tehdäkseen hyvää ihmiskunnalle, vaan rikastuakseen, koska uskoivat tekevänsä sillä parempia liiketoimia kuin omalla taikuudellaan. Sitäpaitsi he eivät uskoneet Jeesukseen, josta Pietari saarnasi.

Meidän tulisi olla hyvin varovaisia Jumalan armon suomien lahjojen suhteen. Herra sanoo: "Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." Matt. 10:8. Olkoomme meidän suurin toiveemme auttaa sieluja, niinkuin Jeesus ja kaikki Hänen palvelijansa ovat tehneet. Aamen.

Manuel Bances Mio

Pyhä Henki – parantuminen

Tämänpäiväisessä aiheessamme käsittelemme sitä ihmeellistä työtä, jonka Pyhä Henki tekee meidän ruumiissamme, kun parannumme jostakin sairaudesta. Päivittäin meitä vastaan hyökkäävät bakteerit, virukset, loiset, myrkyt ja niin edelleen, ja meidän ruumiimme taistelee pitääkseen toiminnoissaan tasapainon. Jumalan valtavan armon ja Hänen jatkuvan toimintansa avulla meidän elimistössämme pysymme terveenä. Terveiden vastakohta on sairaus, ja meille on selvää, että sairaudet syntyvät suurimmaksi osaksi niiden lakien rikkomisen tähden, jotka hallitsevat meidän olemustamme. Kirjassa Counsels on Diet and Foods, s. 19, sanotaan: "Suurin osa niistä sairauksista, joista ihmisperhe on kärsinyt ja vieläkin kärsii, ihmiset ovat itse aiheuttaneet tietämättömyydellään oman elimistönsä laeista." Tänä päivänä meillä on huipputeknologia käytössämme, erityisesti kun kysymyksessä on sairauksien määrittäminen. Päivittäin meidän tietomme kehostamme lisääntyy, ja uusia lääkkeitä ilmestyy "terveysmarkkinoille". Tärkeimmät kuolinsyyt pysyvät kuitenkin samoina: sydänsairaudet (arterioskleroosi, korkea verenpaine, tromboosi, sydänkohtaus, infarkti, jne), syöpä, auto-onnettomuudet liittyneinä alkoholin tai huumeiden käyttöön, jne.

Kun vielä katson tätä aihetta, ihmettelen Jumalan laupeutta meitä kohtaan, meidän terveystietomme syvällisyyttä, jota kutsumme terveystietämiseksi. Rakkaat veljet ja sisaret, tämä Jumalan sanoma ei ole Aadamin ajoista lähtien ja läpi koko historian aina meidän aikaamme

saakka menettänyt ajankohtaisuuttaan.

Niitä neuvoja, jotka on monia vuosia sitten annettu Jumalan sanassa ja Hänen profetallisissa kirjoissaan, lääkärit ja tutkimusryhmät julkaisevat nykyään kaikkein uusimpana tietona.

Todistusaarteita III:ssa on käsikirjoitus, joka luettiin eräässä kokouksessa vuonna 1909. Siinä sanotaan: "Seitsemännen päivän adventistit ovat tekemisissä tärkeiden totuuksien kanssa. Yli neljäkymmentä vuotta sitten Herra antoi meille erityistä valoa terveysuudistuksesta, mutta kuinka me vaellamme siinä valossa? Kuinka monet ovat kieltäytyneet elämästä sopuoinnussa Jumalan neuvojen kanssa? Meidän tulisi kansana edistyä saamaamme valoa vastaavalla tavalla. Meidän velvollisuutenamme on ymmärtää ja kunnioittaa terveysuudistuksen periaatteita. Raittiusasiassa meidän tulisi olla kaikkien muiden edellä, mutta silti keskuudessamme on valistuneita seurakunnan jäseniä ja vieläpä evankeliumin palvelijoita, jotka kunnioittavat perin vähän sitä valoa, jota Jumala on antanut tässä asiassa. He syövät miten haluavat ja työskentelevät miten haluavat.

Niiden, jotka ovat opettajina ja johtajina liikkeessämme, tulee asettua lujasti raamatulliselle kannalle terveysuudistuksen suhteen ja antaa kiertelemätön todistus niille, jotka uskovat, että elämme maapallomme historian viimeisiä aikoja. On vedettävä raja niiden välille, jotka palvelevat Jumalaa, ja niiden, jotka palvelevat itseään." Talli, s. 348.

Ylläoleva teksti on kirjoitettu kauan sitten, ja minä uskon, että se pitää paikkansa meidän päivinämme. Kysynkin: "Ovatko meidän lapsemme henkisesti ja ruumiillisesti parempia kuin maailman lapset? Onko meidän toimintamme ja terveytemme todistus hiljaisena esimerkkinä meidän elämäntavastamme? Voimmeko kutsua Herran enkelin päivittäiseksi pöytävieraksemme, vai häpeäisimmekö hänen läsnäoloaan? Ovatko meidän ruokatottumuksemme oikea perintö lapsillemme?"

Minulla on ollut tilaisuus tarkkailla seurakuntamme eri ryhmiä heidän ravintotottumuksissaan, ja näen, että uudistus olisi välttämätön. Siksi haluan tällä rukouslukemisella vedota kaikkiin jäseniimme, jotta he noudattaisivat tietoansa myös käytännössä, osallistuisivat ilolla kaikkiin näihin meidän taivaallisen Isämme antamiin lahjoihin ja olisivat kiinnostuneita oppimaan joka päivä lisää meidän luontomme laeista ja siitä, miten tulee käyttäytyä ollaksemme niiden kanssa sopuoinnussa.

"Pitääksemme yllä terveytemme, kohtuus kaikissa asioissa on

välttämätön: kohtuus työssä, kohtuus syömisessä ja juomisessa. Meidän taivaallinen Isämme on lähettänyt terveystuuden valon suojataakseen meitä siltä pahalta, joka on seurausta turmeltuneesta ruokahalusta, jotta ne, jotka rakastavat puhtautta ja pyhyyttä, tietäisivät miten käyttää sitä hyvää, jonka Hän on heitä varten asettanut, ja jotta he pyhittyisivät totuuden kautta harjoittamalla kohtuutta päivittäisessä elämässä." Counsels on Diet and Foods, s. 23.

"Maailman Lunastaja tiesi, että ruokahalun hemmottelu aiheuttaa kehollista heikkoutta ja käsityskyvyn turtumista siinä määrin, ettei ihminen tajua pyhiä ja iäisiä asioita. ... Ne, jotka antautuvat johonkin hillittömyyteen, joko syömiseen tai juomiseen tai mihin tahansa, tuhlaavat kehonsa voimia ja heikentävät siveellistä kuntoisuuttaan." TA. I, s. 394.

On ehdottoman välttämätöntä, että valmistamme kehoamme Pyhän Hengen voimien voimaksi. Se taas on mahdollista vain siten, että olemme kuuliaiset Jumalan käskyille, harjoitamme päivittäin kohtuutta ja pidämme aistimme äärimmäisen terävinä meitä ympäröivää hengellistä maailmaa kohtaan, sillä ei meillä ole taistelua lihaa ja verta vastaan vaan pimeyden henkivaltoja vastaan.

E. Froom kirjoittaa, miten 2. Mooseksen kirjan kahdessa viimeisessä luvussa on kirjoitettu kahdeksantoista kertaa: "Niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut". Nämä jakeet liittyvät jumamallisten käskyjen tarkkaan noudattamiseen pyhäkön rakentamisessa. Kun kaikki oli valmista, sanotaan: "Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen; eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen." 2. Moos. 40:34, 35.

Niin myös meidän ruumistamme valmistetaan pyhäköksi tarkalla terveyslakien noudattamisella, jotta Kristus ja Pyhä Henki asuisivat meissä täyteydessään.

"Puhdistuakseen ja pysyäkseen puhtaina seitsemännen päivän adventisteilla on oltava Pyhä Henki sydämessään ja kodissaan. Herra on antanut minulle valoa, että kun nykypäivän Israel nöyryy hänen edessään ja puhdistaa sielunsa temppelein kaikesta saastaisuudesta, niin hän kuulee heidän rukouksensa sairaitten puolesta ja siunaa hänen hoitokeinonsa käyttäjiä." Ta. III, s.

Parantuminen tai terveydentilan palauttaminen ennalleen ja käytettyjen parannuskeinojen myönteinen toimiminen on mahdollista vain silloin, kun

Pyhä Henki asuu meissä. Silloin ei ole mitään estettä toimia ja olla siunaukseksi ympärillämme oleville ihmisille.

Ei ainoastaan lääketieteestä tietämätön vaan myös kuuluisinkin lääkäri joutuu kauhean voimattomuuden tunteen valtaan seistessään äärimmäisen vaikean trauman tai sairaustapauksen edessä. Mutta jumalallinen Lääkäri ei turhautunut. Hän pystyi auttamaan kaikkia, jotka tulivat hädässään Hänen tykönsä. Ellen G. White sanoo, että kaikkialla, mistä Hän oli kulkenut ohi, vallitsi ilo ja terveys ja uusia sieluja kääntyi evankeliumin sanomalle.

Jumalan sanassa kerrottujen parantamisten tutkistelu on saanut minut ylistämään Hänen nimeään. Tarkastelkaamme ramman miehen tapausta. Hänen sairautensa oli kehittynyt 38 vuotta ja se oli seurausta hänen huonoista tottumuksistaan. Hän oli menettänyt liikkumiskyvyn, hänen lihaksensa olivat surkastuneet. Hän oli surkuteltavassa tilassa, odotti aina apua ja joutui turvautumaan almuihin. Yhdessä hetkessä hän sai terveyden lahjan, hänen lihaksensa saivat voimaa, hän sai täyden kyvyn liikkua ja ohjata jäseniään. Käskyn mukaan hän otti vuoteensa ja lähti joukon mukana temppeleihin päin. Kun hän myöhemmin näki temppeleissä parantajansa, sanoi Jeesus hänelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi." Joh. 5:14. Hän uudisti elämäntyyliänsä, hänestä tuli uskollinen kristitty, ja Pyhä Henki asui hänessä.

"Meillä on työ tehtävänäme, kova, vakava työ. Kaikki meidän tottukumsemme, meidän makumme ja meidän taipukumsemme tulee saattaa sopusointuun elämän ja terveyden lakien kanssa. Tällä tavoin voimme varmistaa itsellemme kaikkein parhaat ruumiilliset edellytykset ja henkisen selkeyden voidaksemme erottaa hyvän pahasta.... Oikeat tottukset ruumiin suhteen edistävät henkistä paremmuutta. Henkinen ja ruumiillinen voima ja pitkä ikä ovat riippuvaisia muuttumattomista laeista.... Meidän vaaramme ei ole niukkuus vaan yltäkylläisyys. Meitä kiusataan jatkuvasti mässäilyyn. Sen, joka haluaa säilyttää voimansa Jumalan palvelemiseen, täytyy noudattaa lahjojensa käytössä ankaraa kohtuutta ja täydellistä pidättäytymistä kaikista vahingollisista tai alhaisista nautinnoista." Counsels on Diet and Foods, s. 28.

Ei ole olemassa parempaa lääkettä kuin ennalta ehkäisevä lääke. Hallitukset käyttävät nykyään melkoisen osan talousarviostaan opettaakseen kansalle hygienian periaatteita ja oikeaa ravitsemusta. He

pitävät kampanjoita tupakkaa, huumeita ja alkoholismia vastaan. Mutta Herra, taivaan ja maan Luoja, on antanut ihmiskunnan alusta lähtien lakinsa, terveyslakinsa, ennaltaehkäisevän lääkkeen, jota meidän tulisi käyttää. Hänen laupeutensa ulottuu meihin asti, ja Hän on mieltynyt meidän vapaaehtoiseen palvelukseemme. Jos me annamme itsemme Hänelle ehdoita, Hän antaa meille Pyhän Henkensä, jotta voimme Hänen toiminsansa kautta meissä täyttää Hänen tahtonsa.

Ästä riippumatta me tarvitsemme selvän hengen, puhtaat verisuonet ja puhtaan veren. Säilyttäköön Jumala meidän aistimme sumentumattomina, jotta me kuulisimme Hänen kutsunsa ja takkailisimme uskonperustaamme, että voisimme aina olla vanhurskauden puolella, ettei mikään johtaisi meitä pois, vaan että luonteenme tulisi samankaltaiseksi meidän rakastavan Vapahtajamme luonteen kanssa. Vain siten me valmistumme taivaallista kasvatusta varten.

Siunatkoon Herra lapsia, nuoria, äitejä, kaikkia lähetystyöntekijöitä, saarnaajia ja työstään vastuussa olevia.

Antakoon Herra meille etuoikeuden täytyä Pyhän Henkensä täyteydellä, on minun rukoukseni. Aamen.

Hugo Lopez

Oletko oikealla tiellä?

Raamatun perusteella tiedämme, että Jumala halua parasta meille, koska Hän rakastaa meitä ja haluaa pelastaa meidät. Hän osoittaa meille tien jota meidän tulisi kulkea, että meillä olisi menestystä ja valmistuisimme ikuisuuta varten. Kuitenkin kuinka ihminen suhtautuu Herran neuvoihin? Me luemme: ”Näin on Herra sanonut: ’Astukaa teille ja katsokaa ja kysykää muinaisia polkuja, kysykää, mikä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne’. Mutta he vastasivat: ’Emme vaella’.” Jer 6:16 Ihminen haluaa kulkea omalla tiellä, mutta silloin hän joutuu moniin vaikeuksiin, onnettomuksiin ja lopussa ikuisen kadotukseen.

Oma kokemukseni

Monta vuotta sitten olin paluumatkalla lähetyskäynniltä Puolaan. Sapatin päätöksen jälkeen lähdettiin paluumatkalle. Meitä oli useampia

henkilöitä autossa. Lähtiessäni kiiresti laitoin navigaatoriin kaupungin nimen, joka on lähellä Liettuan rajaa. Matkustimme monia tunteja ja mielestämme meidän piti olla lähellä Liettuan rajaa, mutta tuli tiemerkki, että lähestymme Saksan rajaa, olin ihmeissäni, yksi matkustajista sanoi minulle: ”Mooses ninne viet meidät?” Minä pysähdyin, laitoin silmälasit ja tarkasti katsoin navigaattorista mikä kaupungin nimi oli siellä oikein laitettu, silloin vastan huomasin, että se oli väärä kaupunki. Erehdys tapahtui, koska ensimmäinen kerta laitoin nimen, muistaakseni ilman silmälasia, ja näiden kahden kaupungin nimissä (toinen lähellä Saksan rajaa ja toinen lähellä Liettuan rajaa) on hyvin pieni ero, mutta ovat hyvin kaukana toisistaan. Niin meidän piti ajaa koko yö, ennen kun tulimme Liettuan rajalle. Silloin näin mitä, tarkoittaa, jos ihminen ei ole tarkkana matkan aikana. Aivan sama on uskon tiellä. Voimme olla jo olleet pitkän aikaa väärällä tiellä, ajattellessamme, että olemme oikealla tiellä.

Raamattu on navigointilaitteemme

Jumalan sana selvästi osoittaa meille kaksi tietä toinen tie vie taivaalliseen Jerusalemiin ja toinen vie ikuiseen kadotukseen. Näiden kahden pääteien välillä on pikkuteitä, jotka joissakin vaiheissa lähestyvät tätä päätiestä. ”Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie.” Snl 14:12 Meidän tulee jatkuvasti varmistaa olemmeko pysyneet päätiellä taivaaseen, tai olemme poikenneet pikkuteille, jotka välillä lähestyvät kadotuksen tietä.

Meidän matkamme onnistuminen taivaalliseen Jerusalemiin riippuu siitä, tunnemmeko hyvin meidän navigointilaitteemme, eli Raamatumme? Seuratkaamme tarkaasti opasteita, jotka osoittavat tien uuteen Jerusalemiin? Meidän Opastajamme Jeesus sanoo: ”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;” Joh 5:39

Tässä navigaatorissa Raamatussa on merkitty kaikki vaarat matkan varrella ja kaikki tärkeät kohdat. Sen vuoksi on jatkuvasti katsottava, sitä mikä seuraavaksi on matkamme varella.

Miksi matkamme pidentyy?

Matkamme pidentyy monista eri syistä! Emme ole nähneet selvästi tiemerkintöjä, emmekä ole kulleet navigaattorin ääntä ja ajamme harhaan. Jos matkan aikana mietimme montaa asiaa ja keskustellemme

muiden matkustajien kanssa, huomiomme on keskittynyt siihen, tarkkaavaisuutemme heikkenee ja helposti ja voimme ajaa harhaan. Uskon tiellä on sama.

”Ja minä olen asettanut teille vartijat: ”Kuunnelkaa pasunan ääntä”. Mutta he vastasivat: ”Emme kuuntele”. Jer 6:17

Israelin kansalla matka pidentyi tyytymättömyyden ja nurisemisen takia Moosesta ja Jumalaa vastaan. Sen sijaan, että neljässäkymmenessä päivässä tulisivat perille he vaelsivat erämaassa neljäkymmentä vuotta. Miten on Hengellisen Israelin laita?

Vuonna 1888 advettikansa oli hyvin lähellä taivaan Kaanaata. Sisar Ellen G. White kirjoitti jos sanoma ”Kristus meidän vanhurskauteemme” olisi otettu vastaan silloin Ehtoosade olisi vuodatettu ja kahdessa vuodessa viimeinen varoitus olisi annettu ja Jeesus olisi tullut. Nyt matkamme jatkuu vielä koska viimeistä varoitusta hukkuvalle maailmalle ei ole annettu. Pelastettujen lukumäärä ei ole vielä tullut täyteen. Matkamme jatkuu ja tiedämme, että ennen kuin pääsemme perille on kaikkein suurimmat vaarat vielä kohtaamatta. Sielunvihollinen on laittanut vääriä kylttejä tiemme varelle eksyttäkseen, jos mahdollista valitutkin, sen vuoksi meidän tulee olla hyvin tarkkoja ja entisestä useammin pitää katsoa navigaattorista, olemmeko pysyneet oikealla tiellä.

Mikä on esteenä etteivät kaikki saavuta päämäärää?

Valitettavasti monet ovat menneet harhaan, eivätkä selviytyneet enää takaisin tielle, joka vie taivaaseen. Alkuvaiheessa Kuningas Saul oli oikealla tiellä, mutta myöhemmin hän meni harhaan. Israelin kansa ei epäuskonsa tähden seurannut oikeaa tietä ja kuolivat erämaassa, vähän oli niitä, jotka pääsivät Kanaaseen.

Apostoli Paavali mainitsee Deemaksesta, joka on ollut hänen kanssaan, mutta oli lähtenyt pois. ”Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan.” 2Ti 4:10. Monet nimikristityt ovat rakastaneet tätä maailmaa enemmän kuin Jumalaa. Monet ajattelivat myöhemmen tehdä parannuksen ja tulla takaisin oikealle tielle, mutta eivät ehtineet.

Lukekaamme minkä näyn Jumala antoi sisar Ellen G. Whitelle.

”Rukoillessani perhealttarin luona laskeusi Pyhä Henki päälleni, ja minä tunsin kohoutuvani korkeammalle ja korkeammalle, kauas yläpuolelle tämän pimeän maailman. Minä käännyin katsellakseni

adventtikansaa maailmassa, mutta en voinut huomata sitä. Silloin ääni sanoi minulle: »Katso jälleen, mutta katso hiukan ylemmäksi.» Kehoitusta noudattaen minä nostin silmäni ja näin suoran, mutta kaidan, polun korkealla maailman yläpuolella. Tällä polulla adventtikansa vaelsi kohden kaupunkia, joka sijaitsi polun loppupäässä. Polun alkupäässä adventtikansan takana loisti kirkas valo, jonka enkeli selitti tarkoittavan keskiyön huutoa. Tämä valo valaisi koko polkua ollen sillä vaeltavien jalkain valona, jotteivät he kompastuisi. Jos he pitivät silmänsä suunnattuina Jeesukseen, joka kulki juuri heidän edellensä johtaen heitä kaupunkiin, olivat he turvassa. Pian muutamat väsyivät ja sanoivat kaupungin olevan sangen etäällä, sillä he olivat toivoneet saavuttavansa sen ennemmin. Jeesus tahtoi rohkaista heitä koroittamalla väkevän oikean kätensä, josta lähti valo, mikä aaltoili adventti joukon ylitse heidän huutaessaan: »Halleluja!» Toiset ajattelemattomuudessaan kielsivät valon, mikä oli heidän takanaan, ja sanoivat, ettei Jumala ollut heitä johdattanut siihen asti. Valo heidän takanaan sammui jättäen heidän askeleensa täydelliseen pimeyteen, ja niin he kompastuivat ja kadottivat katseiltaan sekä päämaalin että Jeesuksen ja lankesivat pois polulta alas pimeyteen ja jumalattomaan maailmaan.” H.k. 17.

Jos ihminen tietoisesti lähtee pois oikealta tieltä, hän alkaa harheilemaan väärille teille ja on tosi vaikea tulla takaisin oikealle tielle. Usein ihmiset sanovat: ”Kaikki tiet vievät Romaan”, mutta uuteen Jerusalemiin vie ainoastaan yksi tie.

Näyttääkö Raamattu, kuinka monta kilometriä on vielä päämäärämme?

Tämä hengellinen ”Navigaattori” näyttää meille kaikki vaarat matkamme aikana ja näyttää myös, että päämäärämme lähesyy. ”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta. Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.” Mat

24:3-8.

Navigaattorin antajaa – Jeesus on merkinnyt kaikki kohdat matkan varella ja ne merkit, jotka on matkamme lopussa ovat hyvin selvät. Katsoen ilmiöitä luonnossa ja tilanteesta maailmassa, näemme, että nyt menemme ohi juuri niiden merkkien, joita Vapahtaja antoi. Voimme olla aivan varmoja, että pian matkamme päättyy.

Milloin kulkumme kaidalla tiellä on turvassa?

Olemme turvassa ainoastaan silloin, kun otamme huomioon kaikista opasteista ja merkeistä, jotka on annettu ”Navigaattorissamme”. Pitää kulkea rukouksella ja pyytää Pyhän Hengen johdatusta. Matkalla tarvitsemme virkistystä ja pitää noudattaa Oppaamme neuvoja, että pysymme oikealla tiellä loppuun asti. ”Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulesa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.” Ilm 3:18

Matkalla me tarvitsemme vahvaa uskoa, tulesa puhdistettua uskoa, että pääsemme perille. Tämä usko auttaa meitä kun kohtaamme vastoinkäymisiä matkan varrella. Me tarvitsemme Jeesuksen tarjoamaa valkoista pukua, eli Hänen vanurskauttaan. Se suojelee meitä kylmyydeltä yöllä ja kumuudelta päivällä, se suojelee meitä tarttuvilta hengellisiltä taudeilta ja vääriltä virkistysaineilta matkamme aikana. Me tarvitsemme myös silmävoidetta, eli Pyhää Henkeä, että näkisimme hyvin selvästi tien merkit, ettemme menisi harhaan. Päivittäin meidän tulee rukoilla Ehtoosateen puolesta. Ilman sitä, me emme pysty kulkemaan eteenpäin matkamme viimeiseen vaiheeseen. ”Ja sinun korvasi kuulevat takaasi tämän sanan, milloin poikkeatte oikealle tai vasemmalle: ’Tässä on tie, sitä käykää’. Jes 30:21 Miten tärkeää on, että hengelliset matkamme onnistuvat. Silloin olemme turvassa! Kiitos Herralle siitä!

Vihdoin olemme perillä

Sitten, kun olemme saavuttaneet päämäärän navigaattori ilmoittaa sen meille ja se antaa meille ilomielen ja helpotuksen, varsinkin jos matkamme on kestänyt monia tunteja, tai päiviä. Kun hengellinen matkamme päättyy tulee paljon suurempi ilo ja helpotus, koska ei ikinä enää tarvitse matkustaa uudestaan tätä vaikeaa matkaa. Kaikki vaikeudet on ohi. Miten suuri ilo tulee olemaan kun kohtaamme kasvoista kasvoihin

matkamme Opas – meidän Vapahtajamme! ”Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuodon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. 1 Tess. 4:16, 17

Matkamme viimeinen osuus uuteen Jerusalemiin on juhlankulkue yhdessä Jeesuksen kanssa ja kaikkien enkelien kanssa. Se on sanomattoman iloinen matka! ”Nousimme kaikki yhdessä pilveen ja kohosimme seitsemässä päivässä lasimerelle. Jeesus otti esille kruunut ja asetti ne omalla oikealla kädellään meidän päähämme. Hän ojensi meille kultaiset harput ja voitonpalmut. Lasimerellä 144.000 seisoivat täydellisessä neliössä. Muutamien kruunut olivat hyvin kirkkaat, toisten sitävastoin vähemmän kirkkaat. Muutamien kruunuissa näytti olevan runsaasti tähtiä, kun taas toisten kruunuissa oli aniharvoja. Kaikki olivat täysin tyytyväisiä kruunuihinsa. Kukin oli puettu ihanaan valkoiseen vaippaan olkapäiltä jalkoihin asti. Enkelit ympäröivät meitä kaikilta puolilta astellessamme lasimeren poikki kaupungin portille. Jeesus koroitti väkevän mainehikkaan käsivartensa, tarttui kiiltävä sanaan helmiporttiin heilauttaen sen auki ja lausui meille: »Te olette pesseet vaatteenne minun veressäni, puolustaneet sitkeinä totuuttani, käykää sisälle.» Me astuimme kaikki sisälle tuntien, että meillä oli täysi oikeus kaupunkiin.

Näimme elämänpuun ja Jumalan istuimen. Puhdas vesivirta juoksi valtaistuimelta, ja molemmin puolin virtaa kasvoi elämänpuu. Yhdellä puolen virtaa oli puunrunko, samoin virran toisella puolen, molemmat puhdasta läpikuultavaa kultaa. Ensiksi luulin näkeväni kaksi eri puuta. Tarkastettuani uudelleen huomasin, että ne olivat latvasta yhtyneet yhdeksi puuksi. Siis molemmin puolin elämänvirtaa kasvoi elämänpuu. Sen oksat taittuivat paikkaa kohti, jossa seisoimme, ja sen hedelmät olivat ihania.“ H.k. 19, 20

Jumalan sanan mukaan se erikoinen joukko 144.000 ovat aina Jeesuksen kanssa ja asuvat maailmankaikkeuden pääkaupungissa, Uudessa Jerusalemissa. He tulivat suuresta ahdestuksesta, avat kokeneet ankaria koettelemuksia, kun hengellinen taistelu oli viimeisessä vaiheissa ja kaikkein suuriin. Jeesuksen avulla he ovat voittaneet ja heille annetaan etuoikeuden ikuisuudessa olla aina Vapahtajansa kanssa.

Kun enkeli näytti Johannekselle mitä Jumala on valmistanut pelastetuille, hän oli ihmeissä ja piti sanoa hänelle: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet". Ilm. 21:5. Se mitä ei tullut mieleen, emme ole nähneet eikä kuuleet Jumala on valmistanut.

”Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa. Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.” Ilm 22:1-5

Rakkaat veljet ja sisaret olkaa rohkealla mielellä pian vaelluksemme maan päällä päättyy. Pian kaikki vaikeudet ja ongelmat matkan aikana loppuvat. Pian meidän rakas Vapahtajamme tulee ja Hän vie meidät kotiin, missä ei ole enää vaivoja, ei sairautta eikä kuolemaan. Siellä olemme ikinuoria ja onnellisia. Siellä saamme levähtää pitkästä taistelusta. Herra meitä auttakoon, että pääsemme siihen. Aamen.

Veli Vladimir Marinov

Kielillä puhumisen ylikuonnollinen lahja

Kielillä puhumisen lahja

Yksi merkittävimmistä kyvyistä, jonka olemme ylhäältä saaneet, on ihmeellinen puhelahja, sillä sen kautta me voimme ilmaista tunteitamme ja vaikuttaa toisiimme. Kun me puhumme, kehotamme, opetamme tai saarnaamme, me tarvitsemme tätä ihmeellistä lahjaa. Me voimme käyttää puhelahjaa kiittäksemme Herraa, anoaksemme Häneltä, kertoaksemme toisille Hänen suuresta rakkaudestaan ja laupeudesta kaikilla ihmisillä kohtaan ja kertoaksemme asioita rakkaillemme ja rohkaistaksemme heitä. Kuinka paljon hyvää voidaan tehdä kielen avulla!

Toisaalta me koemme jatkuvasti, että meillä on turmeltunut ja

hengellisesti heikko luonto. Usein sen voittaa lihalliset taipumukset, jotka saavat meidät puhumaan paha ja tekemään virheitä, jopa silloin, kun haluamme puhua hyvää. Usein sanomme epähuomiossa asioita, joita emme tarkoittaneet sanoa. Pyhän Hengen johdossa ihmisen henki ja kieli olisivat ihmeellisesti hyödyksi, mutta toisten vaikuttimien alaisina ne voivat muuttua vaaralliseksi ja saatanalliseksi työvälineeksi. "Mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha ja täynnä kuolettavaa myrkkyä." Jaak. 3:8.

Ei ole kuitenkaan ihme, että joku henkilö tuntee epävarmuutta, kun hänen pitäisi ilmaista itseään tiettyssä tilanteessa. Ja mitä voidaan sanoa niistä tilanteista, kun meidän tulisi ilmaista pyhiä totuuksia ja meidän kieleemme ja huultemme tulisi olla puhtaat, mutta meidän synkät ajatuksemme eivät ole ilmaisemisen arvoisia. Useammin kuin kerran olemme sanoneet sellaisissa tilanteissa Mooseksen tavoin: "Oi Herra, minä en ole puhetaitoinen mies; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli." Mutta vastaus hänelle ja meille kuuluu: "Kuka on antanut ihmiselle suun? ... Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava." 2. Moos. 10, 12.

Innoituksen ihme

Tällä jumalallisella lupauksella, jonka Mooses sai, Jumala viittasi jumalalliseen innoitukseen. Voidaan todella kysyä: Kun ihmisen henki on petollinen, hänen ajatuksensa sumeat ja sekavat, ja hänellä on saastaiset huulet (Jes. 6:5), voiko Herra uskoa ihmiselle sanoman, josta niin monien ihmisten henki on riippuvainen? Voidaanko luottaa, että ihminen rajallisilla kyvyillään täyttää Jumalan nimenomaisen tahdon, mitään muuttamatta, siihen lisäämättä tai siitä poistamatta? Inhimillisesti katsoen se olisikin vaikeaa, ellei jopa mahdotonta!

Miten sellaisiin särkyviin saviastioihin, kuin me olemme, voidaan uskoa niin kallisarvoinen aarre? Jumala on voittanut sen esteen innoituksen kautta, toisin sanoen Pyhän Hengen vaikutuksen avulla, joka asuu ihmisessä. Hänen Henkensä on valaissut ihmisen hengen ja ajatukset, niin että ihminen on ymmärtänyt Jumalan tahdon, puhunut siitä ja kirjoittanut sen muistiin. Kun Profeetat esittivät sanomia, Jumalan Pyhä Henki liikutti heitä; heidät innoitettiin kertomaan se suullisesti tai jopa kirjoittamaan muistiin (1. Piet. 1:12; 2. Tim. 3:16). Tällä tavoin Jumala

kaitselmuksessaan antoi koko ihmiskunnan tulla osalliseksi sanomistaan.

Erilaiset kielet

Innoituksen kautta erehtymisen ja inhimillisen rajallisuuden ongelma voitettiin, ja Herran sana välitettiin täydellisenä. Synti on aiheuttanut muunkin esteen: monet eri kielet. Eri kielet eri kansoissa on tosiasia, joka tuo tiettyjä vaikeuksia kommunikaatiossa ja ennen kaikkea taivaallisen sanoman julistuksessa.

Kuinka usein me haluaisimmekaan vaihtaa ajatuksia ihmisten kanssa, jotka puhuvat muuta kieltä, mutta emme pysty siihen. Kuinka vaikeaa onkaan kahden sellaisen ihmisen ymmärtää toisiaan, jotka puhuvat eri kieliä. Sadat, tuhannet tai vieläkin useammat ihmiset eivät voi ymmärtää toisiaan. Muistakaamme se tosiasia, että tänä päivänä maailmassa on yli 3 000 kieltä ja murretta, jotka eroavat toisistaan! Kuinka tämä kielimuuri on voitettavissa? Tietyissä tilanteissa Herra itse on antanut ratkaisun tällaisiin ongelmiin, jotta sanoman julistus edistyisi. Ratkaisu on yliluonnollinen kielilläpuhumisen lahja.

Yliluonnollinen kielilläpuhumisen lahja

Ennen taivaaseen astumistaan Herra antoi opetuslapsilleen kauniin lupauksen: "Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; minun nimessäni he ... puhuvat uusilla kielillä." Mark. 16:17. Muutamia päiviä myöhemmin, rukouksen ja erityisen yksimielisyyden ilmapiirissä opetuslasten kesken, täyttyi lupaus: "Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Henkellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi." Apt. 2:1-4.

Siihen aikaan Jerusalemissa oli paljon kävijöitä muista kansallisuuksista, ja siten tarjoutui erityinen tilaisuus julistaa heille lunastussanomaa. Mutta oman kielensä lisäksi apostoleilla ei ollut erityisiä vieraiden kielten taitoja. Niin he saivat erikoisen Jumalan lahjan, jota tarvittiin.

"Tämä kielten erilaisuus olisi suuresti haitannut evankeliumin julistusta, ja siitä syystä Jumala ihmeellisellä tavalla täydensi apostolien

vajavuuden. Pyhä Henki antoi heille edun, mitä he omin kyvyin eivät olisi voineet hankkia itselleen koko elämänsä aikana." ApT. s. 33.

Ja mikä ihmeellinen tulos siitä koituikaan! Läsnaolijat kuuntelivat sanomaa, ymmärsivät sen ja ottivat sen vastan. "Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä. Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: 'Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? ... Me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kiehellämme Jumalan suuria tekoja.'" Apt. 2:6- 8,11. Murtunein sydämin tämän sanoman edessä he huudahtivat: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?" Apt. 2:37. Ja tuona päivänä kääntyi kolme tuhatta ihmistä.

Toisen esimerkin tämän ihmeellisen lahjan antamisesta löydämme Kesareasta sadanpäämies Korneliuksen ja hänen perheensä kääntymyksessä sekä Efesossa muutamien opetuslasten kääntymyksen jälkeen (Apt. 10:44-46; 19:1-7).

Eikä ainoastaan näissä tilanteissa, vaan niistä ajoista lähtien, kuten Profetian Henki sanoo: "Opetuslapset julistaisivat evankeliumia muitten kansojen keskuudessa, ja he saisivat taidon puhua vieraita kieliä." AT. s. 788.

"He saattoivat nyt julistaa evankeliumin totuuksia ulkomailla ja puhua täsmällisesti niiden kieltä, joiden hyväksi he työskentelivät. ... Tästedes opetuslasten kieli oli puhdasta, yksinkertaista ja täsmällistä, puhuivatpa he sitten omaa äidinkeiltään tai jotakin vierasta kieltä." ApT. s. 33.

Kyseessä oli epätavallinen lahja erikoisena aikakautena. Voimme kysyä itseltämme: Käytämmekö me hyödyksi meille annetun puhumisen lahjan? Olemmeko käyttäneet sitä tänä vuonna ja vuoden 1997 eri tilanteissa Jumalan kunniaksi? Olemmeko hyödyntäneet sitä luonteemme muodostumiseksi ja veljien ja sisarten rakentumiseksi?

Erikoinen hetki

Kun ajattelemme huolella, huomaamme, että apostolien aikana tapahtui juuri päinvastoin, kuin Baabelin tornia rakennettaessa. Baabelista löydämme inhimillisen ylpeyden, heidän kunnianhimonsa ja itsekorotuksen synnin, mikä johti kielten sekoittamiseen. Apostolien kokemuksesta löydämme uskon Jumalaan ja Hänen Poikansa lupaukseen, kestävän rukouksen ja todellisen yksimielisyyden hengen uskovaisten

kesken. Me löydämme myös halukkuuden kuuliaisuuteen ja palvelusalttiuden lähimmäisiä kohtaan. Pyhän Hengen lahja repii myös raja-aidat maahan. Hän yhdistää erikieliset ihmiset ja antaa kaikille saman sanoman, ilosanoman lunastuksesta Kristuksessa. Mikä ero!

Joka tapauksessa, rakkaat veljet ja sisaret, me voimme huomata, ettei Herra jätä lapsiaan heidän epätäydellisten kykyjensä varaan; Hän on aina meidän luonamme Pyhän Henkensä välityksellä (Matt. 28:19,20; Joh. 14:16). Hän on antanut erikoisia hetkiä varten erikoisen avun, kun Jumalan lapsia heidän nöyryydessään ja yksinkertaisuudessaan kutsutaan esivallan ja maailman suurten miesten eteen antamaan todistuksen uskostaan. Lupauksen mukaan jotakin erikoista tapahtuu: "Mutta kun he vetävät teitä oikeuteen, älkää huolehtiko siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen. Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä." Matt. 10:19, 20.

Pyhän Hengen liikuttamia työaseita

Eräällä erityisellä tapauksella voidaan havainnollistaa, miten tärkeää on, että pyhä Henki johtaa meitä meidän julistustyössämme. Muutamat turistit viettivät lomaansa miellyttävässä ja loisteliaassa hotellissa. Ainoa riitasointu oli, kun toisinaan salin ollessa täynnä ihmisiä eräs pieni tyttö asettui harmoonin ääreen ja soitti sitä yhdellä sormella. Ei ole vaikea kuvitella, että pikkuinen soitti toisinaan lujaa ja epäsointuisasti. Vieraat lähtivät toinen toisensa jälkeen, kunnes hän oli yksin salissa.

Eräänä päivänä hotelliin tuli suuri muusikko, joka ymmärsi heti tilanteen. Hän istuutui tytön viereen, ja joka kerta, kun tyttö soitti väärin, muusikko soitti jonkin soinnun, ja sitten taas uuden elävöittäkseen melodiaa. Mitä enemmän tyttö yritti soittaa, sitä kauniimpi oli säestys, jonka muusikko sai aikaan. Musiikki voitti vieraiden sydämet ja sai salista lähteneet tulemaan takaisin. Näin kului noin kaksikymmentä minuuttia. Sen jälkeen pianisti otti tyttöä kädestä kiinni ja sanoi: "Hyvät naiset ja herrat, haluaisin esitellä teille tytön, joka piti tänä iltana konsertin." Kaikki tiesivät, ettei ansio ollut tytön, ja niin he kiittivät muusikkoa.

Me voimme verrata itseämme tähän tyttöön ja huuliamme hänen käyttämänsä soittimeen. Kuten tuo tyttö, teemme mekin enimmäkseen virheitä, kun ilmaisemme itseämme tai puhumme jopa asiaankuulumattomia kielteisiä sanoja, jotka satuttavat ja loukkaavat ihmisiä. Mutta Jumalalle kiitos, että Hän voi Pyhän Hengen kautta tuoda

esiin kauniimpaa kuin kauneimmatkaan sävelet, nimittäin sellaisia sanomia, jotka ovat täynnä elämää, jotka saavuttavat mielen ja voivat liikuttaa ihmisten sydämiä.

Suuri vuodatus

Nostakaamme katseemme, rakkaani, sillä Jumalan kansalle ei ole luvattu apua ainoastaan yllä mainituissa tilanteissa. Lopunaikana on tuleva jälleen vuodatus, joka antaa voimaa evankeliumin julistukselle: "Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. ... Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu." Joel 2:28,29,32.

Profetian Henki sanoo selvästi: "Evankeliumin suurta työtä ei päätetä pienemmällä Jumalan voiman ilmestyksellä kuin aloitettiin. Ne ennustukset, jotka toteutuivat syysateen vuodatuksena evankeliumin julistuksen alkaessa, tulevat uudelleen toteutumaan kevätsateen vuodatuksena sen päättyessä. ...Jumalan palvelijat, joiden kirkastuneet kasvot loistavat pyhästä innoituksesta, kiiruhtavat paikasta paikkaan, julistaen taivaan sanomaa. ... Sanomaa ei viedä eteenpäin niin paljon todistelujen kuin Jumalan Hengen syvän vakuutuksen kautta." ST. s. 595.

Valmistautukaamme

Rakkaat veljet ja sisaret, kuka meistä ei haluaisi saada tällaista erikoista lahjaa? Kuka ei haluaisi, että Pyhä Henki voitelee hänen huulensa ja Jumala innoittaa hänen sanansa, jotta pelastussanomaa julistettaisiin vastustamattomalla voimalla? Miten me voimme saada sen kokemuksen? Valmistautukaamme välittömästi puhdistamalla henkemme ja sydämemme ja hallitsemalla kielellemme.

Profetian Henki sanoo: "Se suuri Jumalan Hengen vuodatus, jonka kautta koko maa valkenee Hänen kirkkaudellaan, tulee vasta, kun meillä on valaistu kansa, joka tietää kokemuksesta, mitä merkitsee olla Jumalan työtoveri. Kun me olemme täydellisesti ja koko sydämeistämme vihkiytyneet Kristuksen palvelukselle, Jumala tunnustaa sen ja vuodattaa Henkensä ilman määrää; mutta tämä ei tapahdu niin kauan kuin suurin osa seurakuntaa ei ole Jumalan työtovereita." Christian Service, s. 253.

Valmistautumisesta hän vielä kirjoittaa: "Tänään ja nyt sinun astiasi

täytyy puhdistaa, jotta se on valmis jumalallista kastetta varten ja voi ottaa vastaan ehtoosateen. Ehtoosade tulee, ja Jumalan siunaus täyttää jokaisen sielun, joka on vapaa kaikesta sastaisuudesta." Ev. s. 631.

Tässä kohdin meidän tulisi vielä tarkastella yhtä näkökantaa, joka on hyvin tärkeä: sopusointu ja yksimielisyys. "Pankoot kristityt pois kaikki erimielisyydet ja antakoot itsensä Jumalalle kadotettujen pelastamiseen. Rukoilkoot uskossa siunausta, niin se on tuleva." AT. s. 795.

Neuvo, joka meille annetaan, kuuluu seuraavasti: "Mutta voidaksemme täyttää Jumalan tarkoituksen meidän on suoritettava eräs valmistustyö. Herra käskää meitä tyhjentämään sydämeistämme itsekkyyden, joka on kaiken kylmäkiskoisuuden juuri. Hän haluaa saada vuodattaa Pyhän Henkensä meille runsain mitoin, ja hän käskää meitä sen vuoksi raivaamaan tietä hänelle kieltämällä itsemme. Kun oma minä on luovutettu Jumalalle silmämme avautuvat huomaamaan ne kompastuskivet, jotka epäkristillisyytemme on asettanut toisten tielle. Jumala käskää meitä poistamaan ne kaikki." Ta. II, s. 378.

Kun me näin työskentelemme, meistä tulee pian valittuja astioita Jumalan käsissä täyttääksemme maan päällä Hänen työnsä ilolla ja voimalla Ettekö haluaisi tehdä sellaista kokemusta? Te voitte olla tästä hetkestä lähtien Jumalan erityisen siunauksen kohteita. Ettekö halua vihkiytyä Herralle ja tulla valon kanaviksi toisille? Hänen ihmeellinen lahjansa on teidän käytettävissänne. Jumala haluaa lahjoittaa sen teille, ja minun rukoukseni on, että se voisi tapahtua meidän jokaisen kohdalla. Aamen.

Antonino di Franca

”Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama; ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama; ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama. Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi. Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta; toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä; ” 1 Kor. 12:4-9.

-Ilmoituksia- Poisnukkuneita!

Rakas uskonsisaremmme Anja Hellin Rantanen 23.07.1930 - 14.11.2023. On poistunut keskuudestamme odottamaan ylösnousemuksen aamua. Hän sai elää pitkän elämän uskossa. Jo varhaisessa nuoruudessaan hän on ottanut Jeesuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen. Näimme hänen elävän uskonsa mukaan. Elämäntyönsä hän teki vanhusten ja vammaisten parissa hoivaten ja huolehtien ja jakaen kotinsa heidän kanssaan. Hänen kotinsa ovet olivat aina avoimma vieraille, herkkä hymynsä toivotti heidät tervetulleiksi. Usein saimme nauttia hänen kodissaan niin hengellisestä kuin ruumiillisestakin ravinnosta. Nyt hän on poissa, mutta jos Vapahtajamme armoissaan suo, niin ehkä saamme nähdä kerran iankaikkisuudessa.

Hän toimi myös esirukoilijana erikoisesti lastensa ja lastensa perheiden puolesta ja kaikkien niiden kanssa, joiden kanssa hän oli tekemisissä. Tahdomme kiittää häntä hänen rakkaudestaan meitä kaikkia kohtaan.

sisar Eija Jyrkinen

"Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: 'Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti - sanoo Henki - he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.'" Ilm.

14:13.

Rakas uskonsisaremmme Sinikka Marttinen 21.03.1930 - 08.12.2023 Sai kutsun päästä odottamaan ylösnousemuksen aamua. Varhain nuoruudessaan hän oli kiinnostunut totuudesta, tutkien kirjoituksia tarkoin ja ottaen myöhemmin kasteen. Tahdomme kiittää häntä hänen esirukouksistaan, jotka kannattalevat vielä meitä hänen poismennonsakin jälkeen. Hän todella eli uskonsa todeksi. Hän myöskin jakoi elämäkokemuksiaan kanssamme kun saimme vierailia hänen luonaan. Hän kertoi uskonkokemuksiaan rohkaisten jatkamaan uskontiellä. Hänen uskonsa totuuteen ei milloinkaan horjunut, hän pysyi uskollisena sille, minkä oli alunperin vastaanottanut. Seurkakunta ja seurakuntalaiset olivat hänelle erityisen rakkaita.

Monet rakkaat muistot seuraavat meitä. Rakas Vapahtajamme Jeesus Kristus kutsui hänet ansaittuun lepoon.

sisar Eija Jyrkinen

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.” 1. Tess. 4:13-18

29-31.03.2024 Vuosijuhlat
Sydämellisesti tervetuloa!

Syysrukouspäivät 2.12.2023

”Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen.” Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, jonne sukukunnat vaeltavat, Herran sukukunnat, niinkuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä. Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet. Toivottakaa rauhaa Jerusalemille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muuriasi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. Veljieni ja ystäväni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.” Ps. 122

Kastetilaisuus Bulgariassa

